

NAPRZEĆ SIĘ (9) *vb pf*

się (7), się (2).

a jasne.

fut 3 sg naprze się (1). ◇ [3 pl naprą się.] ◇ *praet* 1 sg m -em napał się (1). ◇ 2 sg f -ś napała się (1). ◇ 3 sg m napał się (3). ◇ 3 pl m pers napałi się (3).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI(XVIII) – XVIII w., s.v. napierać się.

Uparcie, natarczywie chcieć czegoś; velle Vulg (9): Mam ia czo z łobą czynić niż wałze gźła fułzyć Ale gdys łie napała iuż łie mułżę rułżyć *RejJóz* D7.

naprzeć się kogo, czego (5): Deduc me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui. Racź mie wiełc łciełżką przykazania twego boćiem łie iey barzo napałł *WróbŻółt* 118/35; ZOná iedná ták bárzo meźá źáłowáłá/ Ze go łobie po łmierći námáłowáć dáłá. Nápałł łie iey wnet drugi/ ále zań nie chciáłá *RejFig* Ee2v; A o coź przodki náłże wężowie ogniłci kałáli? iedno iż łie mięłá nápałli. *RejZwierc* 260v; *CzechRozm* 251; *SkarKazSej* 690a.

naprzeć się u kogo (1): RejZwierc 98 cf Ze zdaniem dopełnieniowym.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Iáko gdy chudy páchołek/ [...] náprze łie v iákiego panięciá áby od niego koń wziął álbo łzábłę iáką pięknie opráwioną. *RejZwierc* 98.

[*Przysłowie:* Przeto Koniá gdy łie nápra przeday/ Córki gdy zá muž cnotliwy chce day *WirzbGosp* C4v.]

Zwrot: »upornie naprzeć się« (1): iáko ono pod łtárym Tełtámentem/ ácz Bog dał Krolá/ y to nie drzewiey/ áź gdy łie go vpornie nápałli *CzechRozm* 251.

a. Chcieć pojechać (2) :

naprzeć się do czego (1): ktory [Jan] z łwey chęci nápałł się do łzkoły *CiekPotr* 11.

naprzeć się z kim (1): Krol Herman [...] wypráwił przeciw iemu [Bretysławowi] Siećiechá Woiewodę Krákwłkiego/ z ktorym łie teź nápałł Krol młody Bołełław *BielKron* 349.

Formacje współrdzenne cf PRZEĆ.

Cf NAPARTY